

[Svend Haugaard]

på sundhedstilstanden i de pågældende kommuner, at der bliver det mindste ændret på dette punkt.

Jeg er da helt enig i, at der skal være renlighed, det skal være i orden; det er blot, ligesom om man, når man endelig tager fat på det, går et par skridt videre, end det er rimeligt. Jeg finder det heller ikke rimeligt, at landsbyens sidste bager skal lukke, fordi man ikke har mulighed for at komme til bagerbutikken uden igennem en privat korridor. Det er vistnok, tror jeg, et overmål af, hvad man må have af restriktioner. Men alt det er noget, der hører hjemme i udvalget, og dér kan vi tage det op.

Lad mig sige med hensyn til ministerens sådan mere almene betragtninger, at alt, hvad der bliver sagt om miljøhensyn og holdning og hensigten med lovene osv., er vi fuldstændig enige i. Jeg synes, at ministeren snakkede lidt udenom ligesom for at placere os andre som negative, og det er ikke rimeligt.

Det, vi har anmodet om, er ikke urimeligheder, det er blot lidt sund fornuft på området. Sund fornuft vil det også være, hvis ministeren siger: all right, I har nogle eksempler på, at det ikke ser så godt ud, det lyder lidt urimeligt, lad os se på dem, og lad os få det rettet. Så er der sund fornuft i tingene, og så har debatten været nyttig.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Jeg skal ganske kort sige til hr. Thorndahl, at det, det drejer sig om, er, at hvis kommunerne overskrider tidsfristen, så sker der altså det, at en forsinkelse af kommunalbestyrelsens plan automatisk medfører, at der gives en tilsvarende udsættelse af fristen for fremsættelse af borgernes indsigelser. Det hele bliver forskudt, det er det, der menes. Det var det, jeg sagde, og det er det, vi har været enige om tidligere.

Så skal jeg kun til hr. Jørgen Jensen sige, at jeg da var glad for, at hr. Jørgen Jensen nu indrømmede, at der er sket noget, og at der endda er sket en hel del.

Netop i forbindelse med den sag i Silkeborg har vi haft miljøstyrelsens eksperter øvre og undersøge tingene. De har godkendt amtets beslutning ud fra, at de som eksperter kunne sige, at her var udledningen af de

ting, der var farlige, så ringe, at det kunne lade sig gøre.

Det er da muligt, at vi skal diskutere miljøankenævnets sammensætning ved en endelig revision, og hvordan straffereglerne skal være. Hvordan de er, er jo først og fremmest et domstolsspørgsmål, men det kan da være, at vi skal undersøge, hvilken praksis der følges i de forskellige sager, så vi også har et overblik over det. Det er nogle af de ting, vi kan gøre op, og det er noget af det, vi kan komme tilbage til på et senere tidspunkt.

Så skal jeg kun til hr. Svend Haugaard sige, at det sidste er jeg da helt enig i, det sagde jeg vist allerede i mit første indlæg. Hvis der er fejl, så er det da klart, at vi skal rette dem. Er der noget, vi kan gøre bedre administrativt, skal det gøres. Jeg sagde oven i købet, at jeg var overbevist om, at der var ting at rette, for det er en ny ting, det er nye reformer, og vi er parat til at rette dem og justere dem hele vejen, og det vil vi blive nødt til i mange år fremover. Men jeg kan bare ikke se, at vi ikke kan mødes oppe i udvalget og sige, at vi har nogle ting, som vi synes, man skal tage op i miljøministeriet. Det behøver vi ikke et særligt udvalg til at arbejde med.

Waldorff (VS):

Jeg skulle kort komme med nogle kommentarer til de bemærkninger, der har været om vores forslag.

Miljøministeren var på sin vis meget imødekommende over for de intentioner, som også han ser i forslaget, men derved blev det, for det, det handler om, er jo, hvorvidt vi i princippet er tilfredse med den nuværende indsats på miljøområdet, eller hvorvidt vi ikke er det.

I og med at ministeren fastholder en tilfredshed med den måde, miljølovgivningen administreres på i øjeblikket og i øvrigt er indrettet på, er det klart, at man i praksis kommer til at modsige de principper og de intentioner, som er lagt i vores forslag. Det er i det hele taget et problem, at miljø er noget, alle altid taler pænt om, fordi alle erkender det som noget vigtigt, men at det selvfølgelig helt klart er praksis, der afgør, hvorvidt man har en rigtig politisk holdning eller ej.

Når ministeren siger, at han er uenig i den pessimistiske vurdering, som er lagt frem i